

jeg hørte ham først tale om, at en Misstemning i Pressen dog ikke længere var tænkelig eller idetmindste ikke rimelig. Efterat vi nu havde faaet en saa fri Forsatning, hvor samtlige Folkeclasser i Landet kunne paa lovlig Maade sætte deres Villie igjennem, var det ikke at antage, at der paany vilde opkomme en saadan Strid mellem Pressen og Regjeringen. Men lidt efter hørte jeg ham sige, at den Actionskilbe, som han kaldte den, der var bleven udtømt af det danske Cancellie, den kunde muligt komme til at flyde igjen. Skulde den nu komme til at flyde igjen, som jeg virkelig havde et Slags Haab om ikke vilde skee, men hvilket Haab er blevet noget formindstet ved at høre den nævnte Rigsdagsmands Ord i Forbindelse med de mørke Aelsser, som ogsaa igaar bleve udtalte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts første District (Hall), hvad vilde da være farligst for Pressen, enten den gamle Anordning af 1799, som den er forandret ved Placaten af 24de Marts 1848, eller dette nye Udkast? Jeg troer, at jeg tør paaftaae, at Pressen staaer mindre Fare ved at beholde den gamle Lov. Naar en Mand forfølger mig og paa Veien under denne Forfølgelse seer sig om efter Baaben, hvormed han kan skade mig, da seer jeg meget hellere, at han paa sin Vej finder en Møllesteen end en lille Kampesteen, thi Møllestenen lader han roligt ligge, den kan han ikke skade mig med, men den lille Kampesteen, den kan han slaae mig med; jeg betragter dette Forhold omtrent saaledes. Det er jo ganske vist, at Commissarius i 1837 allerede sagde ligesaa; det høilovlige danske Cancellie fandt sig generet af den samme Grund, som jeg her anførte, thi han sagde: vi kunne ikke faae de Presseforseelser, som nu finde Sted, dømte efter den gamle Lovgivning; den er for streng, vi maae have en anden, mild Lov, som gjør det muligt at faae dem straffede. Det har viist sig, at han havde Ret deri; de opnaaede at faae Mange straffede, de opnaaede, at faae Folk straffede, fordi de havde skrevet et Spørgsmaalstegn, hvor der intet maatte staae, og fordi de havde skrevet en Tankestreg, hvor der ingen maatte være. Naar vi nu blive staaende ved den gamle frygtelige Anordning,

det vil sige den, som er frygtelig for den høierverdige Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), saa kan jeg ikke sige, at jeg er saa bange for den, uagtet ogsaa jeg har levet under dens Regimente; det er vist, f. Ex., at den paabyder Livsstraf for visse Forseelser, og Regjeringens bestaltede Actor har mere end een Gang paaftaaet denne Straf anvendt paa mig — der er flere her i Salen, og jeg troer ikke, jeg feiler, naar jeg siger, at han ogsaa har gjort den samme Paaastand mod den høierverdige Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District; men vore Hoveder sidde dog paa deres Sted endnu, uagtet dette frygtelige blanke Sværd, og, uagtet jeg tør troe, at der var en større Villighed til at bruge det dengang, end vi dog egentlig have at frygte for nu vil findes. Af disse forskellige Grunde tilsammen troer jeg virkelig, at vi ikke risikere noget ved at beholde det Gamle, medens jeg troer, at vi i en følgende Tid kunde risikere endeel ved at tage noget Nyt, i Særdeleshed, naar vi lægge Mærke til, hvad der nys af en foregaaende Taler blev bemærket, at vi, naar vi tale om Tendenten af hvad der er os forelagt, naar vi tale om hvad der af den nuværende Regjering menes at burde sættes igjennem, ikke kunne holde os til det, som nu foreligger fra Landstinget, men maae see efter, hvad der er udgaaet oprindeligt fra Ministeriet, og, uagtet den høierverdige Minister nys meente, at ikke ret Mange vilde sige, at vi vilde være bedre tjente med Forordningen af 1799 end med et Lovudkast, som kom fra det nuværende Ministerium, saa troer jeg virkelig, at Mange sige det, en betydelig Deel flere, end jeg kunde bringe til at sige, at de hellere vilde blive ved det Gamle, end ved det, der nu foreligger os, thi jeg indrømmer, at Mange mene, at vi hellere bør tage Loven, som den nu, maastee med et Par andre Forbedringer til, vil komme til at lyde. Dette er den Betragtning, som har ledet mig til at mene, at vi maatte ønske, Regjeringen ikke nu var fremkommen med et saadant Udkast, og maatte ønske, at det nu ikke maatte blive Lov. Jeg vil imidlertid paa dette Stadium af Sagen ingenlunde udtale, hvorledes jeg endelig vil stemme, thi jeg vil-